

ZAŁĄCZNIK NR 2 - DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA DRZEW ROSNĄCYCH W ALEI HRABSKIEJ W MIEJSCOWOŚCI FALENTY, GMINA RASZYN (opracowanie obejmuje jesiony wyniosłe będące pomnikami przyrody oraz klony srebrzyste nie będące pod ochroną prawną) zdjęcia wykonano w czerwcu, lipcu i sierpniu 2021r. Autor zdjęć: Agnieszka Papis

Fot. 1,2. Jesion wyniosły nr 1; widok od strony wschodniej; ubytek podłużny od strony zachodniej z martwicą sięgający od wysokości 1,8m, przechodzący przez konar zachodni zlokalizowany nad ulicą prawie do wierzchołka drzewa.

Fot. 3,4. Jesion wyniosły nr 1 -ubytek w rejonie rozwidlenia: ścianki ubytku twarde; rozwidlenie prawidłowe, U-kształtne bez zakorka

Fot. 5,6. Jesion wyniosły nr 1 -rozwidlenie na wysokości ok 6m; ubytek w rejonie rozwidlenia -twardy

Fot. 7,8. Jesion wyniosły nr 1 – ubytek po usuniętym w przeszłości konarze od strony południowej (zabliżniony na krawędziach); nasada pnia z widocznym próchnowiskiem u podstawy (od strony północnej)

Fot. 9,10. Resztki panczerzyka i odnóży chrząszczy i larwa chrząszcza z rodziny sprężyków (drutowiec) znalezione w próchnowisku jesionu nr 1

Fot. 11,12. Jesion wyniosły nr 2 -widok od strony wschodniej; pień i rozgałęzienie na wysokości

Fot. 13, 14 Jesion wyniosły nr 2 -pień z mechanicznym uszkodzeniem od strony południowej na wysokości ok 3,5m; korona przerzedzona, wykazująca przyrosty głównie w zakresie krótkopędów

Fot. 15,16 Jesion wyniosły nr 3 -widok od strony południowo-wschodniej; korona przerzedzona, wierzchołkowa na skutek podkrzesywania wykonywanego na przestrzeni lat

Fot. 17, 16 Jesion wyniosły nr 3 -widok od strony południowej; rozgałęzienie na wysokości ok. 6m prawidłowe z silnym wiązaniem między pniem a konarem, ubytek w formie dziupli

Fot. 18, 19 Jesion wyniosły nr 3 -podstawa pnia wraz z nabiegami; owocniki lakownicy spłaszczonej (*Ganoderma applanatum*)

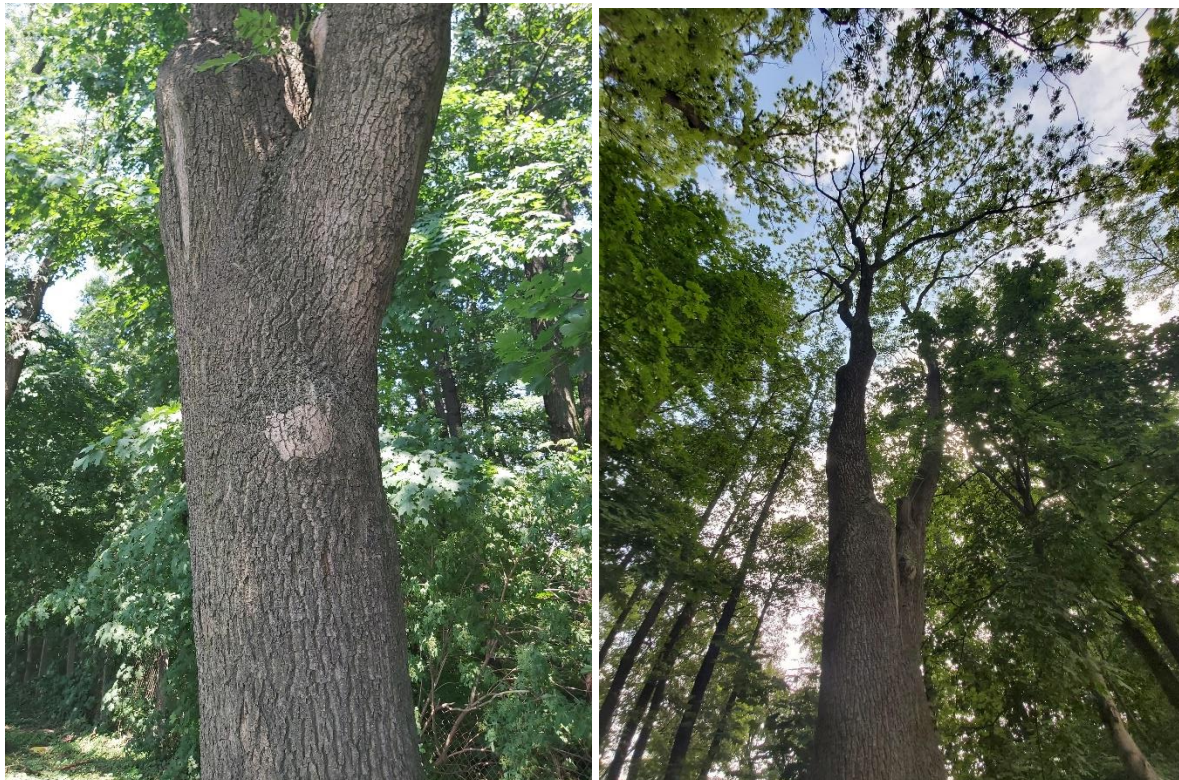
Fot. 20, 21 Jesion wyniosły nr 4 widok od strony południowej; na wysokości ok. 5m rozwidlenie V-kształtne, prawidłowe (bez zakorka i pęknięć); na wysokości ok 8-9m niezabliźniony ślad po usuniętym w przeszłości konarze

Fot. 22, 23 Jesion wyniosły nr 4 – rozwidlenie oraz nasada pnia z prawidłowo wykształconymi nabiegami

Fot. 24, 25 Jesion wyniosły nr 5 – widok od strony północno-wschodniej; widoczne rozwidlenie na wysokości ok. 3m

Fot. 26, 27 Jesion wyniosły nr 5 –rozwidlenie na wysokości ok. 3m z wyraźną bruzdą korową; przerzedzona korona

Fot. 28, 29 Jesion wyniosły nr 6 –widok od strony wschodniej; rozgałęzienie na wysokości ok. 5 m

Fot. 30, 31 Jesion wyniosły nr 6 –liczne owocniki zgliszczaka pospolitego (*Kretzschmaria deusta*)

Fot. 32, 33 Jesion wyniosły nr 7 – rozwidlenie na wysokości ok. 10m prawidłowe, bez zakorka oraz pęknięć, korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów

Fot. 34, 35 Jesion wyniosły nr 8 – rozwidlenie na wysokości ok. 10m prawidłowe, bez zakorka oraz pęknięć, korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów

Fot. 36 Otwory wylotowe nor wykopane przez nornicę w rejonie jesionu nr 8

Fot. 37, 38 Jesion wyniosły nr 9 -widok od strony południowo-zachodniej; korona silnie rozbudowana (rozłożysta) od wysokości ok. 9m, zbudowana z 3 głównych konarów konstrukcyjnych. Korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów

Fot. 39, 40 Jesion wyniosły nr 9 - pień - widok od strony południowo-zachodniej; nasada pnia i nabiegi od strony południowej

Fot. 41 Jesion wyniosły nr 9 - nasada pnia i nabiegi od strony północnej z owocnikami żółciaka siarkowego (*Laetiporus sulphureus*)

Fot. 42 Jesion wyniosły nr 9 - próchnowisko zebrane z rejonu podstawy pnia z licznymi odchodami owadów

Fot. 43, 44 Jesion wyniosły nr 10 - widok od strony południowo-wschodniej

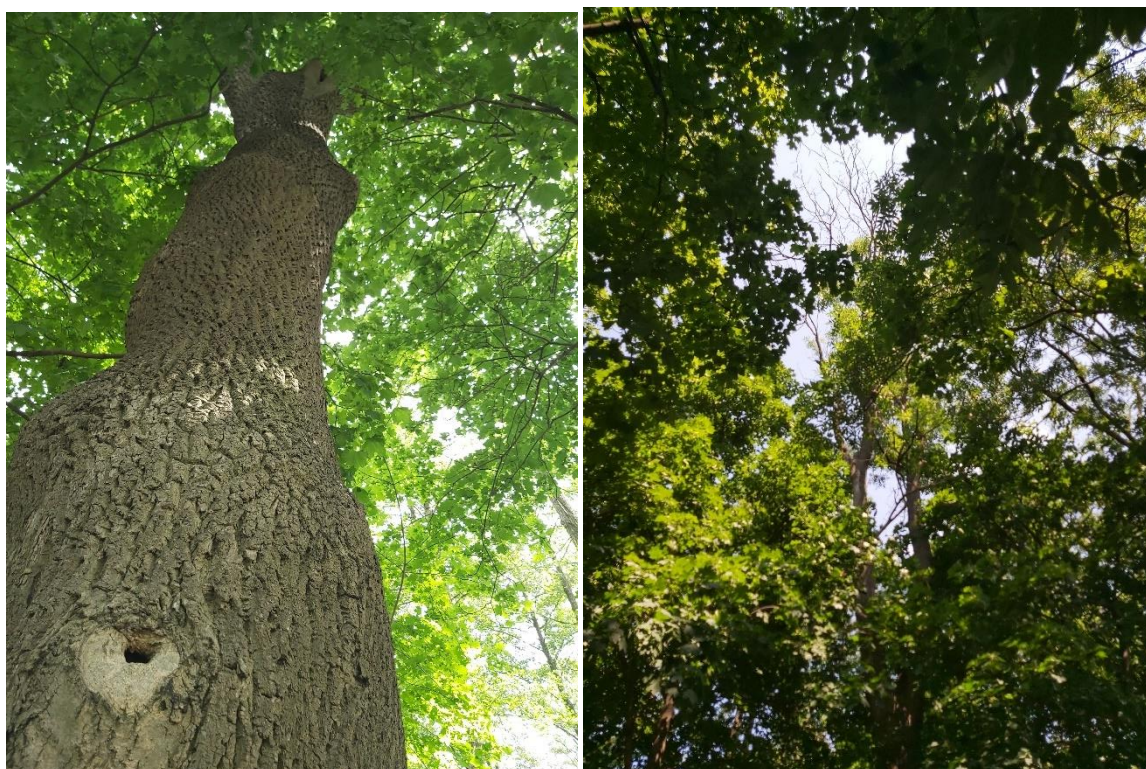
Fot. 43, 44 Jesion wyniosły nr 10 - pień z rozwidleniem oraz korona w nieznacznym stopniu przerzedzona

Fot. 45, 46 Jesion wyniosły nr 10 - widok od strony zachodniej; pień z zabliznionym starym pęknięciem (od strony wschodniej) oraz wyraźne nabiegi korzeniowe

Fot. 47, 48 Jesion wyniosły nr 11 - widok od strony południowej; pień prosty

Fot. 49, 50 Jesion wyniosły nr 11 - pień z widocznymi ubytkami po usuniętych w przeszłości konarach; korona wierzchołkowa, 50% korony od strony zachodniej jest martwa, część suchych gałęzi i konarów jest zlokalizowana bezpośrednio nad ulicą, brak przyrostów długopędów jak też przyrostów na grubość; wierzchołek obumiera

Fot. 51, 52 Jesion wyniosły nr 12 - widok od strony południowej; rozgałęzienie na wysokości ok. 8m na 3 główne konary konstrukcyjne. Korona regularna, bardzo przeredzona, wykazująca niewielkie przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów, wierzchołek martwy.

Fot. 53, 54 Jesion wyniosły nr 12 - nieznaczne, powierzchniowe uszkodzenia mechaniczne w dolnej części pnia od strony wschodniej; nabiegi korzeniowe mało widoczne, bardziej wyraźne od strony północnej.

Fot. 55, 56 Jesion wyniosły nr 13 - drzewo martwe, tylko pojedyncze, drobne pędy wykazują żywotność.

Fot. 57, 58 Jesion wyniosły nr 13 - podstawa pnia i nabiegi wykazują oznaki zaawansowanego rozkładu. Fragmenty odsklepionej kory na pniu, na powierzchni ślady żerujących owadów (m.in. korytarze kornika i innych chrząszczy), obecność próchnowiska w rejonie podstawy pnia.

Fot. 59, 60 Jesion wyniosły nr 14 - widok od strony południowej; rozwidlenie na wysokości ok 8m, konar zachodni złamany - pozostał ok. 3m kikut z postrzępionymi krawędziami po złamaniu, część korony wykazująca żywotność wysoko osadzona, ażurowa z 10% udziałem suszu, średnio zagęszczona wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów.

Fot. 61 Jesion wyniosły nr 14 - znaczne wypróchnienie i rozkład nabiegu północno-zachodniego

Fot. 62 Jesion wyniosły nr 14 - ciótek matowy w próchnowisku (*Dorcus parallelipedus*)

Fot. 63, 64 Jesion wyniosły nr 14 - zaskroniec zwyczajny (*Natrix natrix*); od strony południowej (od strony ulicy) odsklepiająca się kora w dolnej części pnia

Fot. 65, 66 Jesion wyniosły nr 14 - od strony zachodniej na pniu do wysokości ok 2m owocniki grzybów, niemożliwych do identyfikacji ze względu na zaschnięcie i zaawansowany rozkład

Fot. 67, 68 Jesion wyniosły nr 15 - rozwidlenie szeroko U-kształtne prawidłowe od wysokości ok 4m bez oznak pęknięć ani zakorka. Korona regularna z nieznaczną ilością suszu głównie w szczytowych partiach, konar od strony zachodniej zdecydowanie wyższy (górujący) od wschodniego, korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty krótko i długopędów

Fot. 69 Jesion wyniosły nr 15 - nasada pnia z bardzo silnymi i wyraźnymi nienaturalnie rozrośniętymi nabiegami korzeniowymi. Od strony zachodniej u podstawy pnia potężny obrzęk lub zrakowacenie o średnicy ok 1m

Fot. 70 Jesion wyniosły nr 15 - nasada pnia od strony północnej z bardzo silnymi i wyraźnymi nabiegami korzeniowymi

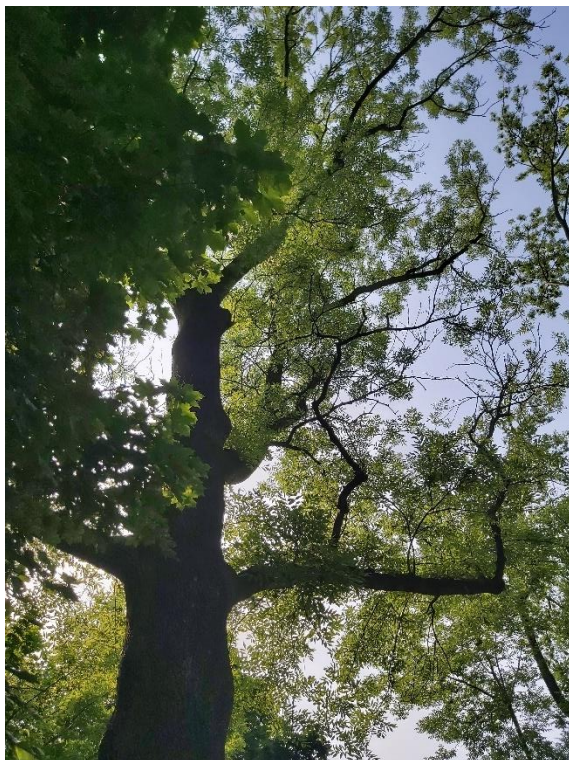
Fot. 71, 72 Jesion wyniosły nr 16 - rozwidlenie U-kształtne, prawidłowe, korona wierzchołkowa, ażurowa, część od strony północno-zachodniej martwa (ok. 70% całej masy korony)

Fot. 73 Jesion wyniosły nr 16 - Nasada pnia i nabiegi prawidłowe, typowe dla gatunku, jednak drzewo wykazuje objawy zamierania

Fot. 74, 75 Jesion wyniosły nr 17 - widok od strony wschodniej i południowej

Fot. 76, 77 Jesion wyniosły nr 17 - korona-widok od strony zachodniej wraz z konarem nadmiernie wyrośniętym nad ulicą; widok od strony południowej, korona regularna, susz do 15%, głównie drobny, w tym również zlokalizowany nad ulicą, wyraźne przyrosty na grubość, przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów, przy czym część wierzchołkowa przerzedzona.

Fot. 78, 79 Jesion wyniosły nr 18 - drzewo weszło w fazę obumierania, żywotność wykazują jedynie dwa wschodnie konary, przy czym ich partie wierzchołkowe są również martwe a drzewo wykazuje jedynie przyrosty w zakresie krótkopędów

Fot. 80, 81 Jesion wyniosły nr 18 - martwy konar od strony południowej zlokalizowany bezpośrednio nad ulicą

Fot. 82, 83 Jesion wyniosły nr 18 - nasada pnia od strony północnej - ubytek z zaawansowanym rozkładem -sonda weszła na całą długość, wewnątrz stwierdzono brunatną zgniliznę, rozkład sięga zarówno w głąb do korzeni jak też ku górze do wysokości ok 2,5m (o czym świadczy m.in. odsklepiająca się kora i wklęsnięcie w pniu)

Fot. 84, 85 Jesion wyniosły nr 19 - widok od strony zachodniej i wschodniej

Fot. 86, 87 Jesion wyniosły nr 19 - korona od wysokości 3m rozpoczynająca się 3 głównymi konarami konstrukcyjnymi, wiązania między konarami silne U-kształtne z wyraźną brewką, korona gęsta, regularna, rozłożysta, rozbudowana mocno na boki - głównie w płaszczyźnie płn.-płd., wykazująca silne przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów.

Fot. 88,89 Jesion wyniosły nr 19 - widoczna prawidłowo zagęszczona, regularna korona z minimalnym udziałem suszu

Fot. 90 Jesion wyniosły nr 19 - nasada pnia i nabiegi od strony północnej (widoczny silny korzeń szkieletowy)

Fot. 91, 92 Jesion wyniosły nr 20 – widok od strony południowo-zachodniej, ślad skrzywienia pnia z zabliźnioną listwą od strony zachodniej

Fot. 93,94 Jesion wyniosły nr 20 – korona od wysokości ok. 5-6m, asymetryczna, średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty głównie w zakresie długopędów

Fot. 95 Jesion wyniosły nr 20 – od strony południowej (od strony ulicy) częściowo odkryte i uszkodzone nabiegi korzeniowe i korzenie szkieletowe

Fot. 96, 97 Jesion wyniosły nr 20 – od strony wschodniej na wysokości ok 3m ubytek po wyłamanej konarze z widocznym wypróchnieniem i dziuplą; sondowanie ubytku wykazało, że jego ścianki są twarde a proces rozkładu nie postępuje

Fot. 98, 99 Jesion wyniosły nr 20 – ubytek po usuniętym w przeszłości konarze: widoczna są na nim ślady

wykonywanie przed laty zabiegów (obecnie niestosowanych) t.j. formowanie podstawy ubytku w tzw. łezkę oraz pozostałości środka impregnującego (najprawdopodobniej była to smoła)

Fot. 100,101 Jesion wyniosły nr 21 –widok od strony wschodniej i zachodniej

Fot. 102,103 Jesion wyniosły nr 21 -u podstawy pnia od strony zachodniej ubytek otwarty w formie dziupli o wymiarach 0,4mx0,4m, zabliźniony na krawędziach

Fot. 104,105 Jesion wyniosły nr 21 -wewnątrz ubytku zaawansowany rozkład i brunatna zgnilizna oraz liczne (w tym wieloletnie) owocniki lakownicy spłaszczonej (*Ganoderma applanatum*). Ubytek przekracza 70% przekroju poprzecznego pnia u jego podstawy. Mocowanie drzewa w gruncie może być w znacznym stopniu osłabione.

Fot. 106,107 Jesion wyniosły nr 21 -po zinventaryzowaniu drzewa (w trakcie prac nad dokumentacją) drzewo uległo złamaniu; pozostał „świadek”

Fot. 108,109 Jesion nr 22 -widok od strony zachodniej; korona wysoko osadzona, silnie przerzedzona, wykazująca przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów; korona o konstrukcji 5-konarowej od wysokości ok. 4m, nasada korony prawidłowa.

Fot. 110, 111 Jesion nr 22 -nasada korony widoczna od strony północno- wschodniej oraz pień z wyraźnymi nabiegami korzeniowymi

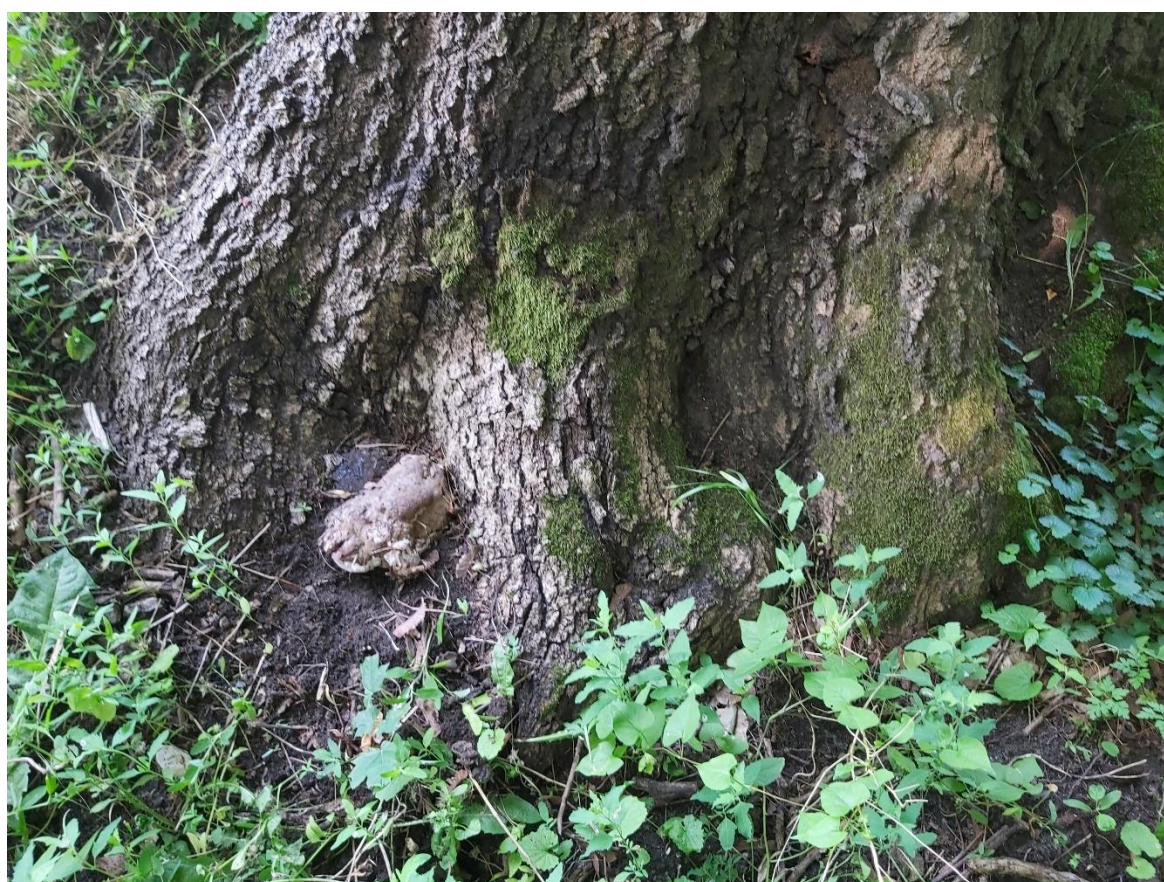
Fot. 112,113 Jesion nr 22 -nasada korony bez oznak najmniejszego rozkładu, zdrowe drewno; prawidłowe rozwidlenie z bruzdą korową; (sonda jedynie oparta-nie jest wbita)

Fot. 114, 115 Jesion nr 22 -martwy północny konar; widoczne pasmo drewna reakcyjnego w rozwidleniu;

Fot. 116, 117 Jesion nr 22 -stary, zasuszony owocnik grzyba (trudny do identyfikacji z uwagi na stopień rozkładu, ale prawdopodobnie jest to hubiak pospolity)

Fot. 118 Jesion nr 22 -owocnik hubiaka pospolitego między nabiegami korzeniowymi od strony północnej

Fot. 119, 120 Jesion nr 22 -dorosła postać ciotka matowego (*Dorcus parallelipedus*) oraz liczne otwory wylotowe widoczne na powierzchni kory

Fot. 121, 122 Jesion nr 23 -widok od strony południowej

Fot. 123, 124 Jesion nr 23 -widoczna zdeformowana konstrukcja, ubytek powierzchniowy, mechaniczny u podstawy pnia; przewodnik jest nieco odchylony od pionu w kierunku wschodnim, korona silnie przerzedzona, zwłaszcza w partiach wierzchołkowych (susz ok 80%, w tym również grubo i zlokalizowany nad ulicą).

Fot. 125, 126 Jesion nr 23 - Na konarze od strony południowej (nad ulicą) ubytek wgłębny w formie dziupli, drzewo wykazuje objawy obumierania

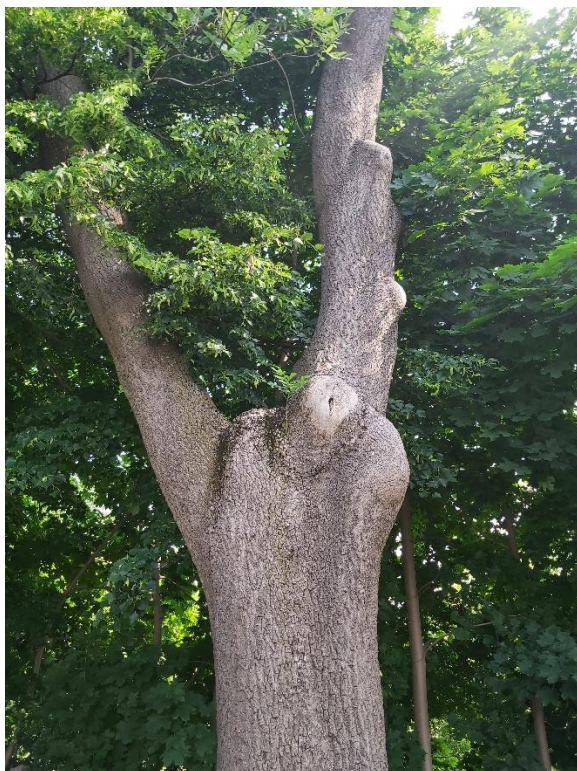
Fot. 127 Jesion nr 23 - u podstawy pnia, od strony południowej (od strony ulicy) powierzchniowe uszkodzenie mechaniczne z martwicą o wymiarach 50cmx40cm

Fot. 128 Jesion nr 23 – owocnik lakownicy spłaszczonej na jednym z korzeni szkieletowych od strony północno-wschodniej

Fot. 129,130 Jesion nr 24 – widok od strony południowo-wschodniej; korona silnie przerzedzona, zwłaszcza w partiach wierzchołkowych (suszy ok 80%, w tym również gruby i zlokalizowany nad ulicą). Przyrosty nieznaczne, wyłącznie w zakresie krótkopędów

Fot. 131, 132 Jesion nr 24 – nasada korony ze śladami po zabliźnionych, usuniętych w przeszłości konarach; nasada pnia -na wyraźnym wyniesieniu w stosunku do poziomu ulicy

Fot. 133 Jesion nr 24 – uszkodzenia korzeni szkieletowych od strony ulicy

Fot. 134 Jesion nr 24 – owocniki lakownicy spłaszczonej (*Ganoderma applanatum*) na nabiegach korzeniowych

Fot. 135,136 Jesion nr 25 – widok od strony południowo-zachodniej oraz południowo-wschodniej

Fot. 137,138 Jesion nr 25 – Wyłamany przewodnik na wysokości ok. 7m. Pozostał kikut z postrzępionymi krawędziami i widocznym rozkładem, koronę tworzą jedynie dwa konary: jeden od strony zachodniej, drugi od strony północnej; Od strony wschodniej na wysokości ok. 6-7m wieloletni owocnik hubiaka (*Fomes fometarius*)

Fot. 139 Jesion nr 25 – podstawa pnia; w rejonie stwierdzono U podstawy pnia próchnowisko z larwami chrząszczy sprężyków- drutowcami

Fot. 140, 141 Jesion nr 26 – widok od strony wschodniej; przerzedzona korona drzewa

Fot. 142,143 Jesion nr 26 – pień oraz mechaniczne uszkodzenia nabiegów od strony ulicy; nasada korony

Fot. 144 Jesion nr 26 – od strony północnej jeden z nabiegów i korzeń w zaawansowanym rozkładzie obejmujące znaczną powierzchnię odziomka

Fot. 145, 146 Jesion nr 26 – na wysokości ok 5m kikut długości ok. 2m z licznymi dziuplami wykutymi przez dzięcioła; nabieg w rozkładzie i widoczne młode owocniki grzyba (najprawdopodobniej gmatwicy chropowatej (*Daedaleopsis confragosa*))

Fot. 147, 148 Jesion nr 27 – widok od strony południowo-wschodniej

Fot. 149, 150 Jesion nr 27 – pień wraz z nasadą korony -widok od strony wschodniej i zachodniej

Fot. 151 Jesion nr 27 – nasada pnia i nabiegi korzeniowe

Fot. 152, 153 Jesion nr 28 – widok od strony południowej; pień drzewa

Fot. 154, 155 Jesion nr 28 – silnie przerzedzona korona; zablżnione pęknięcie w pniu

Fot. 156, 157 Jesion nr 29 – widok od strony południowej; silnie przerzedzona korona

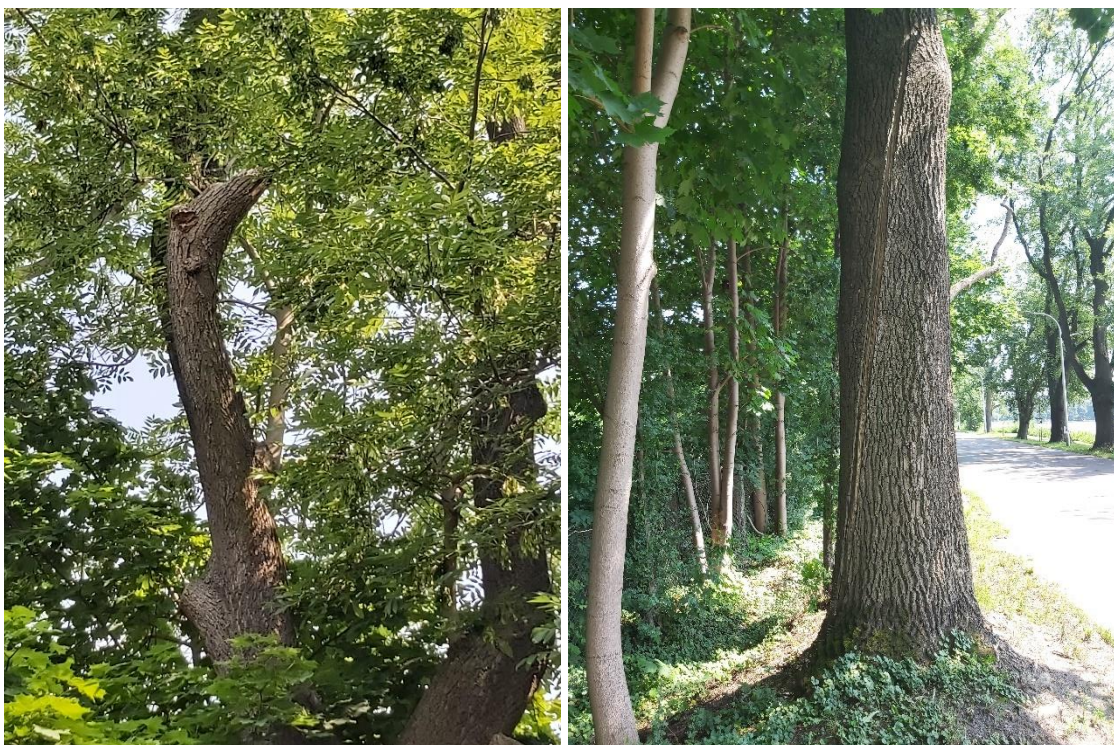
Fot. 158, 159 Jesion nr 29 – widok od strony południowo-zachodniej; U-kształtna nasada korony

Fot. 160, 161 Jesion nr 29 – widoczne liczne owocniki grzybnicy chropowatej (*Daedaleopsis confragosa*) oraz otwory wylotowe owadów żerujących, co świadczy o wewnętrznym rozkładzie tkanek

Fot. 162, 163 Jesion nr 30 – widok od strony południowej; przerzedzona korona-zwłaszcza w partiach wierzchołkowych

Fot. 164,165 Jesion nr 30 – widoczny kikot o długości ok. 3m z postrzępionymi krawędziami; na kikucie owocniki gmatwicy chropowatej (*Daedaleopsis confragosa*); zabliźnione pęknięcie na pniu

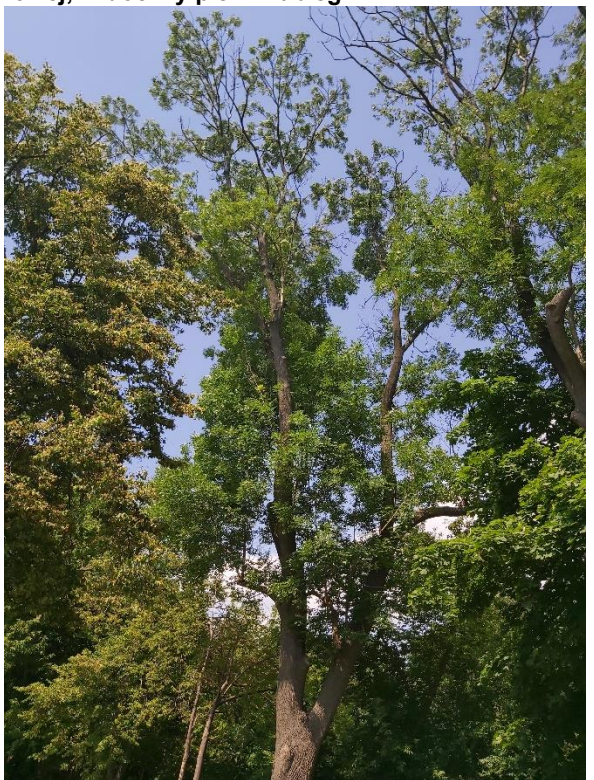
Fot. 166 Jesion nr 30 – nabiegi korzeniowe i ślady uszkodzeń mechanicznych w obrębie korzeni szkieletowych

Fot. 167,168 Jesion nr 30 – zablźnione pęknięcie na pniu i liczne owocniki gmatkówki szarawej (*Cerrena unicolor*)

Fot. 169, 170 Jesion nr 31 – widok od strony południowej; widoczny pień i nabiegi

Fot. 171, 172 Jesion nr 31 – widok od strony południowo-wschodniej; widoczne nieznaczne przerzedzenie korony w części wierzchołkowej

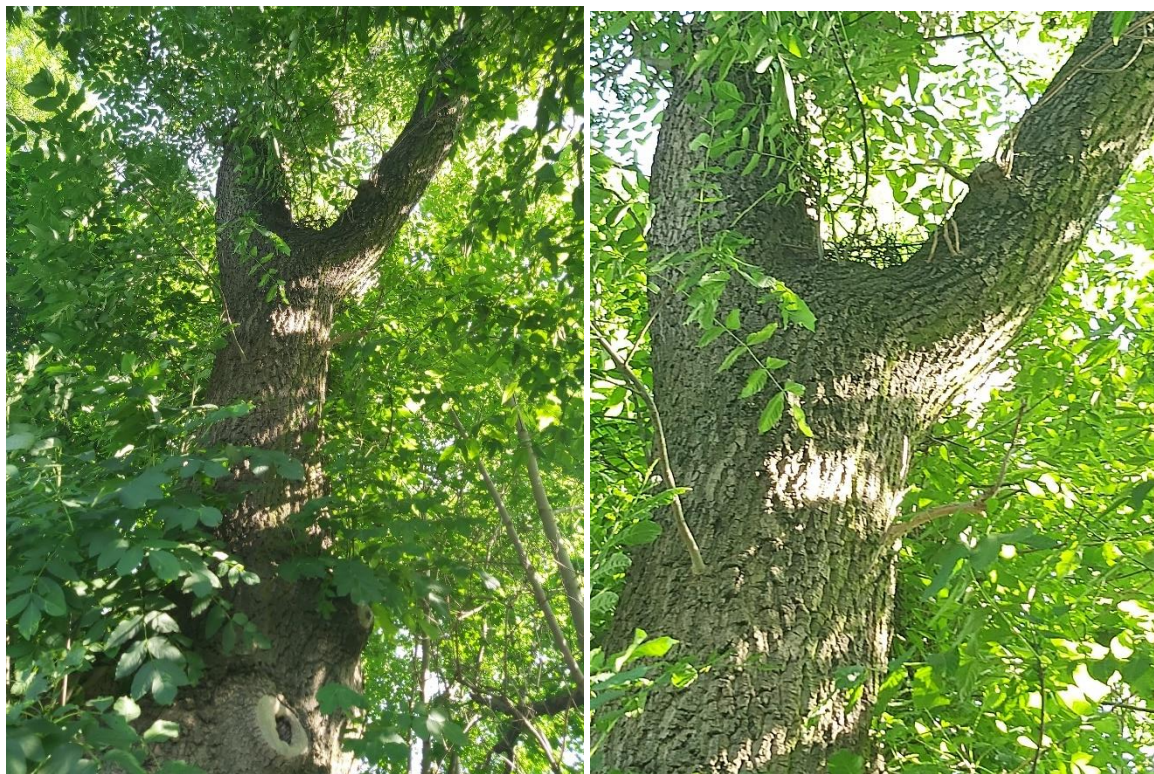
Fot. 173 Jesion nr 31 – nasada pnia i widoczne uszkodzenia mechaniczne korzeni szkieletowych od strony ulicy

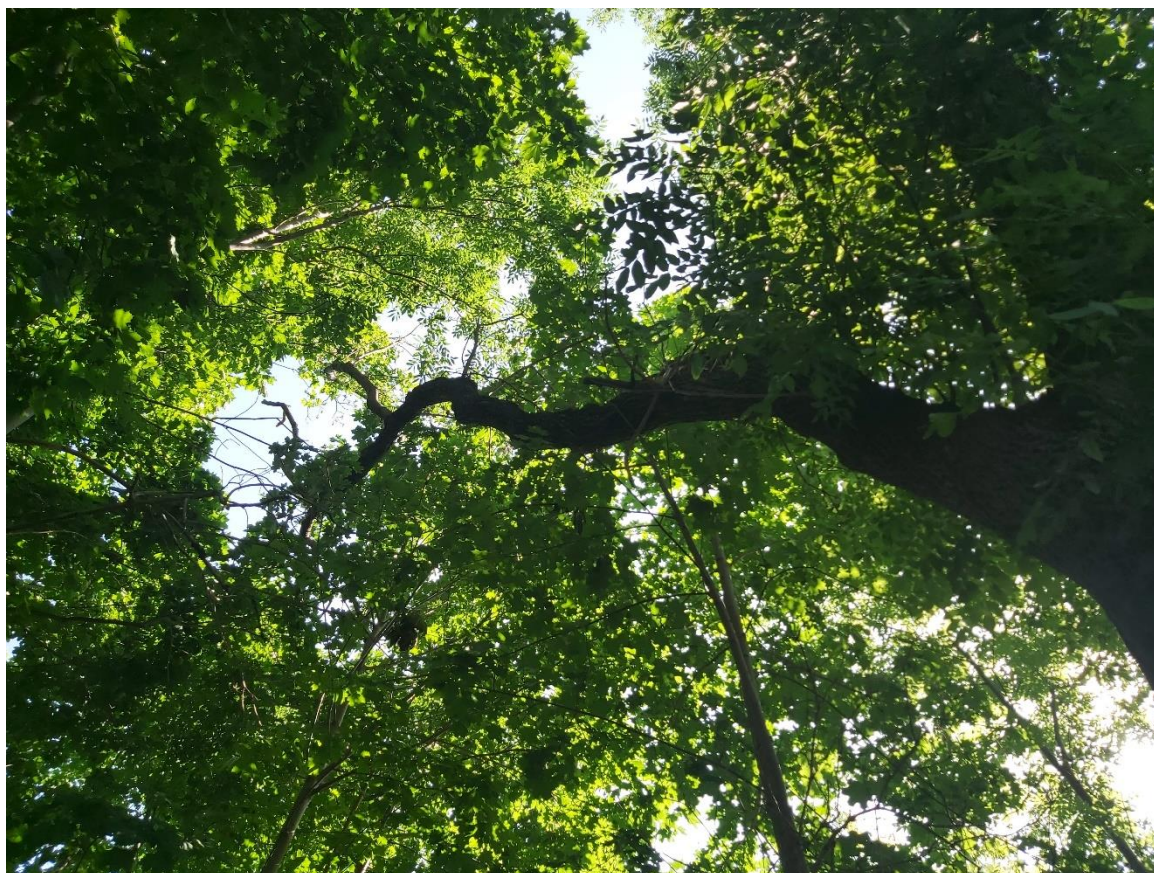
Fot. 174 Jesion nr 31 – Od strony północnej na jednym z korzeni szkieletowych owocnik lakownicy spłaszczonej (*Ganoderma applanatum*)

Fot. 175, 176 Jesion nr 32 – widok od strony południowo-wschodniej; korona w partiach wierzchołkowych obumarła

Fot. 177, 178 Jesion nr 32 – rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok.4m; w rozwidleniu gniazdo

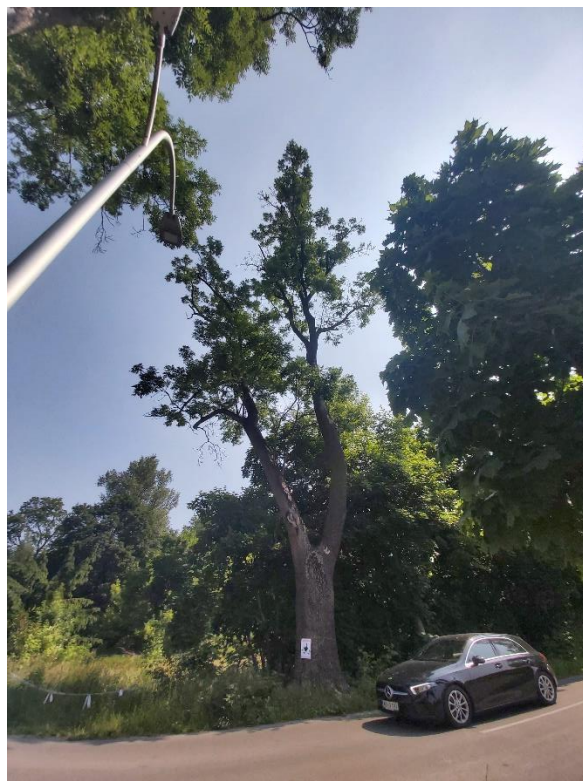
Fot. 179 Jesion nr 32 – konar od strony północnej martwy

Fot. 180, 181 Jesion nr 33 – widok od strony południowo-zachodniej; drzewo proste z wyniesioną koroną, młodsze od pozostałych

Fot. 182, 183 Jesion nr 34 – widok od strony południowej; rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok. 4-5m; korona przerzedzona ze znaczną ilością suszu głównie w partiach wierzchołkowych

Fot. 184, 185 Jesion nr 34 – widok od strony południowo-wschodniej i południowo-zachodniej

Fot. 186 Jesion nr 34 – silne, prawidłowe nabiegi bez oznak osłabienia lub rozkładu

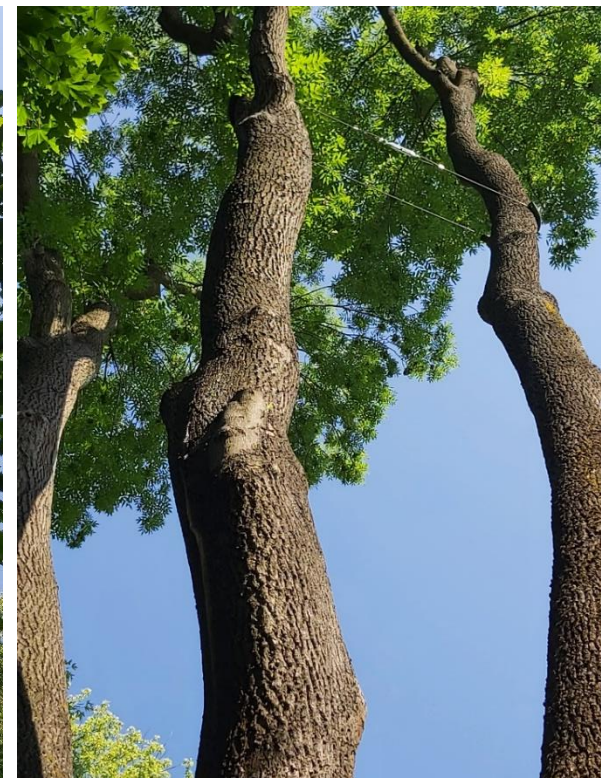
Fot. 187 Jesion nr 34 – silne, prawidłowe nabiegi bez oznak osłabienia lub rozkładu

Fot. 188,189 Jesion nr 34 – od strony północnej na wysokości ok. 3m, czyli poniżej rozwidlenia potężny ślad po usuniętym w przeszłości konarze, zabliźniony jedynie na krawędziach z widocznym rozkładem w części centralnej

Fot. 190,191 Jesion nr 35– widok od strony północno- zachodniej; nasada korony U-kształtna na wysokości ok. 5m - 3 konary

Fot. 192, 193 Jesion nr 35– na wysokości ok 18m wiązanie na dwóch konarach, przy czym jest ono zainstalowane w sposób nieprawidłowy- wzmocnienie powinno być zainstalowane na 3 konarach a samo wiązanie powinno być wyposażone w opasy dla każdego z konarów

Fot. 194, 195 Jesion nr 35– nasada pnia -widok od strony wschodniej i zachodniej

Fot. 196 Jesion nr 35– nasada pnia -widok od strony południowej -widoczne zaawansowane wypróchnienie

Fot. 197,198 Jesion nr 36– widok od strony północno-wschodniej oraz południowo-zachodniej

Fot. 199, 200 Jesion nr 36– konar od strony południowej martwy; koronę tworzy jedynie konar północny, który od strony wsch. i zach. posiada odsklepiającą się korę; martwica również w rejonie rozwidlenia

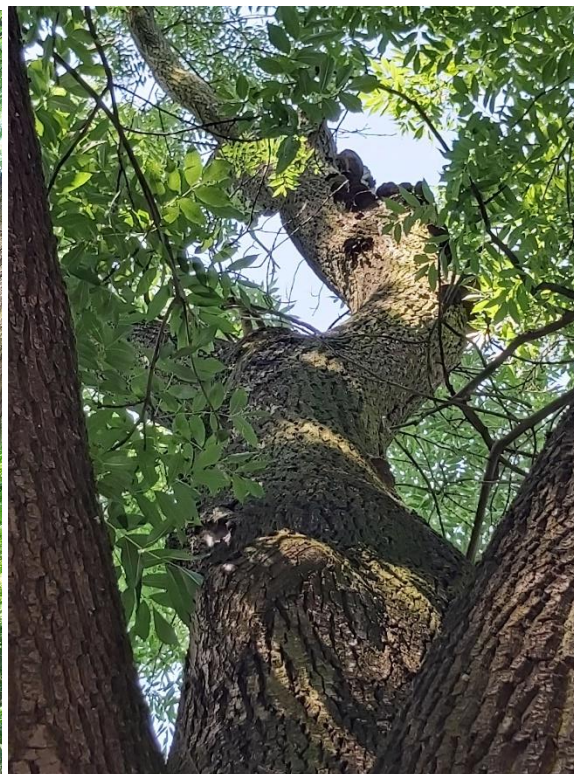
Fot. 201, 202 Jesion nr 36- pień od strony zachodniej z powierzchniowym ubytkiem (martwica o powierzchni 0,85x0,85m)

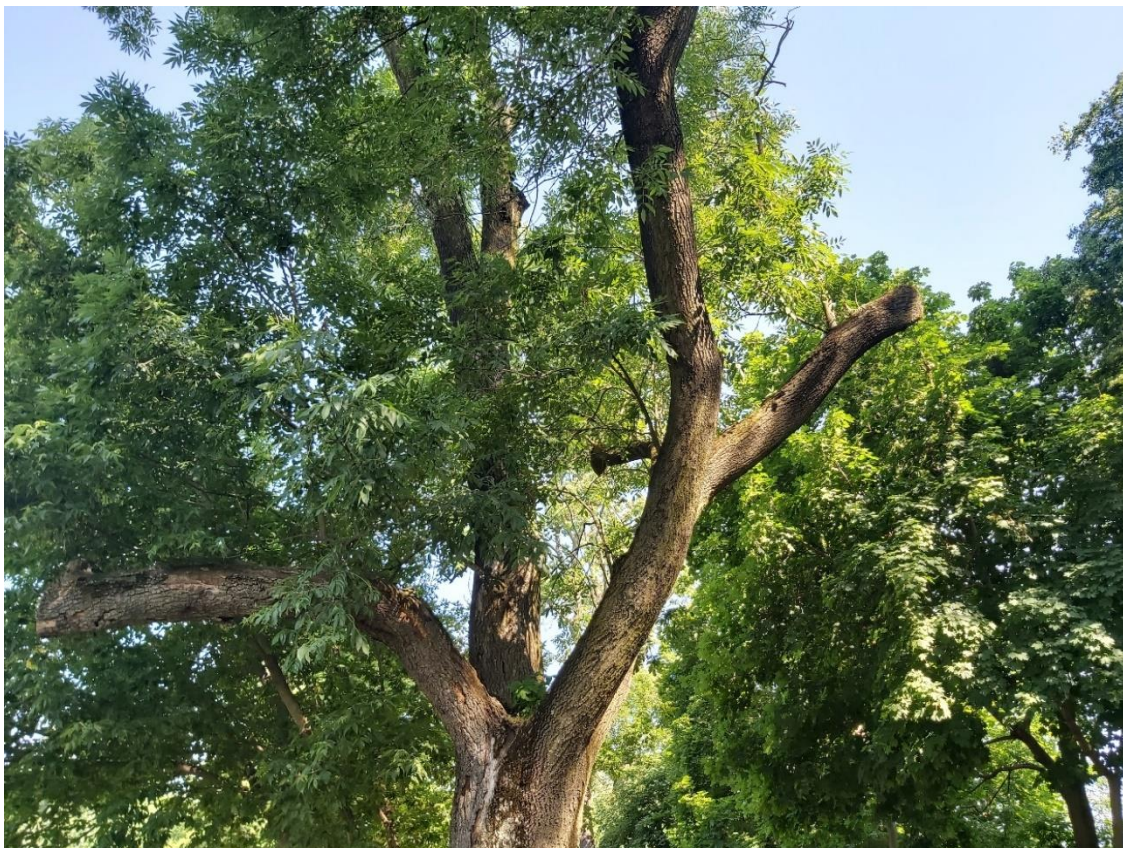
Fot. 203 Jesion nr 36- nabiegi typowe, od strony zachodniej stare ślady znacznych uszkodzeń mechanicznych

Fot. 204, 205 Jesion nr 37- widok od strony południowo-zachodniej; drzewo o potężnej konstrukcji; koronę tworzą 4 masywne konary od wysokości ok 3,5m.; konary od strony południowej i północnej to martwe, kilkumetrowe kikuty

Fot. 206, 207 Jesion nr 37- nasada korony i konar centralny masowo pokryty owocnikami gmatwicy chropowatej (*Daedaleopsis confragosa*)

Fot. 208 Jesion nr 37- widoczne martwe konary -kikuty (północny i południowy)

Fot. 209, 210 Jesion nr 37- w rozwidleniu obecność siewek niecierpka drobnokwiatowego (*Impatiens parviflora*), klonu pospolitego (*Acer platanoides*) oraz klonu jesionolistnego (*Acer negundo*); w rozwidleniu znajduje się warstwa organiczna (ziemia), ale pod nią drewno jest twarde

Fot. 211, 212 Jesion nr 37- konar od strony południowej jest powierzchniowo zbutwiały z podłużnymi i poprzecznymi pęknięciami -może stanowić zagrożenie

Fot. 213 Jesion nr 37- nabiegi silne, typowe dla gatunku. Od strony północnej (od strony ulicy) ślady uszkodzeń

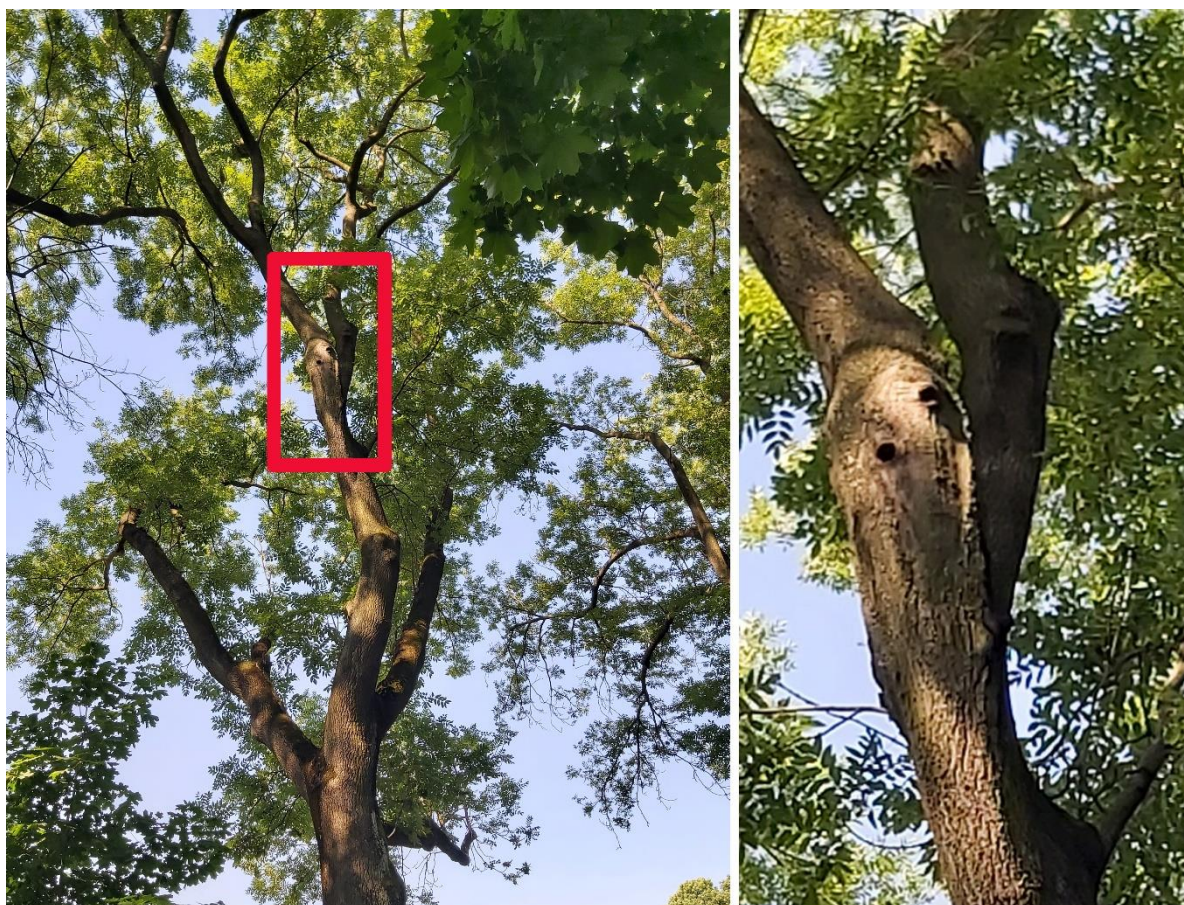
Fot. 214, 215 Jesion nr 38- widok od strony południowo-wschodniej; korona z ok 20% udziałem suszu

Fot. 216, 217 Jesion nr 38- na konarze od strony południowej (od strony stawu) masowe owcniki gmatwicy chropowatej (*Daedaleopsis confragosa*); stosunkowo wąska korona

Fot. 218, 219 Jesion nr 39 – widok od strony południowo-zachodniej; 4-konarowa korona

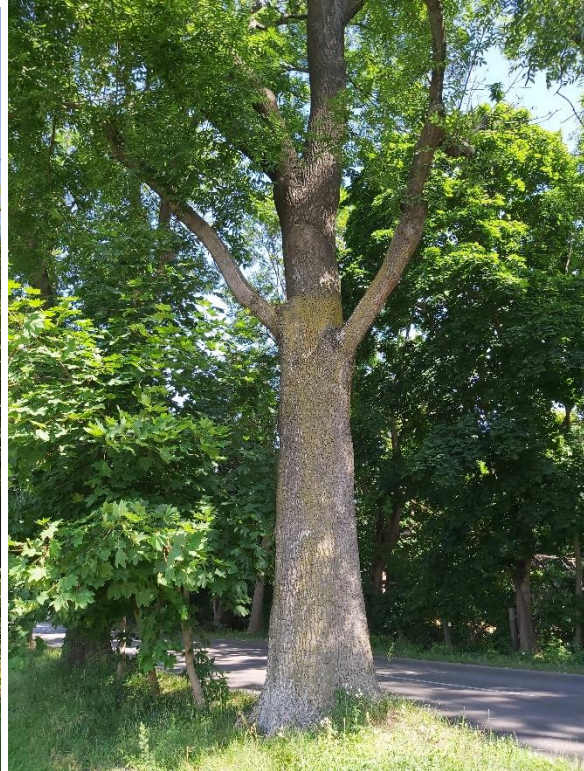
Fot. 220, 221 Jesion nr 39- od strony zachodniej, między nabiegami ubytek wgłębny o średnicy 8cm (sondowanie wykazało rozległy rozkład)

Fot. 222, 223 Jesion nr 39 – od strony południowej w niewielkim ubytku biały owocnik - z uwagi na wczesny etap rozwoju -nie do identyfikacji

Fot. 224 Jesion nr 39- od strony północnej (od strony ulicy) wyraźne uszkodzenia mechanicznie korzeni i nabiegów korzeniowych

Fot. 225, 226 Jesion nr 40- widok od strony wschodniej; drzewo proste, o wyniosłej, przewodnikowej konstrukcji

Fot. 225, 226 Jesion nr 40- od strony zachodniej, między nabiegami ubytek wgłębny o średnicy 8cm (sondowanie wykazało rozległy rozkład)

Fot. 227, 228 Jesion nr 40 - na wysokości ok. 20m -2 ślady po wyłamanych konarach (na konarze zachodnim i wschodnim); to najniższe punkty, najbardziej narażone na złamanie;

Fot. 229, 230 Jesion nr 41-widok od strony południowo-wschodniej i północno-zachodniej

Fot. 231, 232 Jesion nr 41- na wysokości ok. 8-9m na centralnym konarze ślad po wyłamaniu w przeszłości konarze z zaawansowanym rozkładem, w rejonie którego stwierdzono 2 dziuple wykute przez dzięcioła

Fot. 233, 234 Jesion nr 41- Od strony zachodniej między nabiegami owocnik czernidłaka błyszczącego (*Corpinus micaeus*)

Fot. 235, 236 Jesion nr 42- widok od strony północno-wschodniej i północno-zachodniej

Fot. 237, 238 Jesion nr 42- prawidłowe, silne rozwidlenie i nasada korony

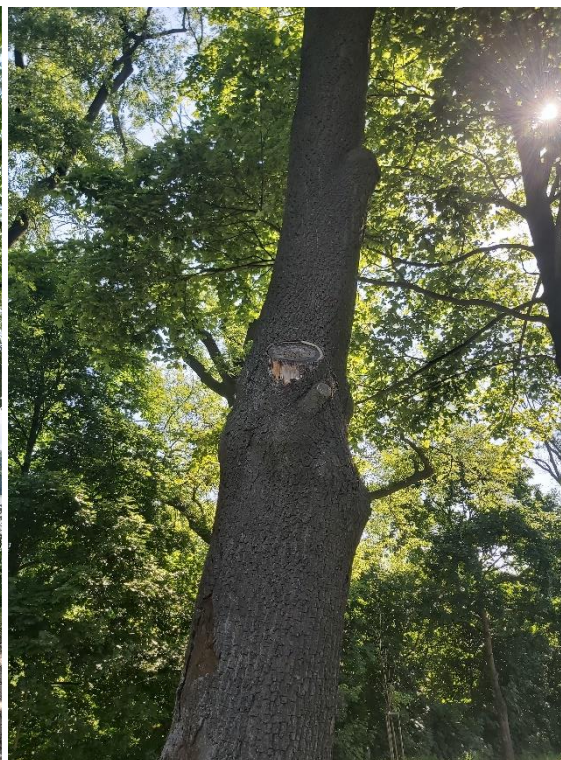
Fot. 239 Jesion nr 42- nasada pnia i prawidłowe, typowe nabiegi korzeniowe

Fot. 240, 241 Jesion nr 43 – widok od strony wschodniej i zachodniej - na wysokości ok. 3m od strony południowej widoczny nadmiernie wyrośnięty boczny konar z suszem w części wierzchołkowej

Fot. 242, 243 Jesion nr 44- drzewo odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku południowym; w pniu od strony zachodniej na wys. 1,5m niewielki niezabliźniony ubytek w postaci dziupli o średnicy 4cm i głębokości 14cm, czyli bez większego wpływu na kondycję drzewa

Fot. 244, 245 Jesion nr 44- na wysokości ok. 3m od strony południowo-zachodniej niezabliźniony ślad po nieprawidłowo wyciętym konarze z cieniem asymilatów

Fot. 246, 247 Jesion nr 45- korona asymetryczna, rozwinięta wyłącznie od strony południowej, pierwszy konar boczny wyrosnięty na wysokości ok. 4m niemal pod kątem prostym; od strony południowej od wys. 1,5m do ok. 10m zablźnione pęknięcie (prawdopodobnie po zgorzeli słonecznej)

Fot. 248 Jesion nr 45- nabiegi wyraźne, typowe, powierzchniowo uszkodzone od strony północnej oraz południowej

Fot. 249, 250 Jesion nr 46- widok od strony wschodniej i od zachodniej -widoczny złamany przewodnik

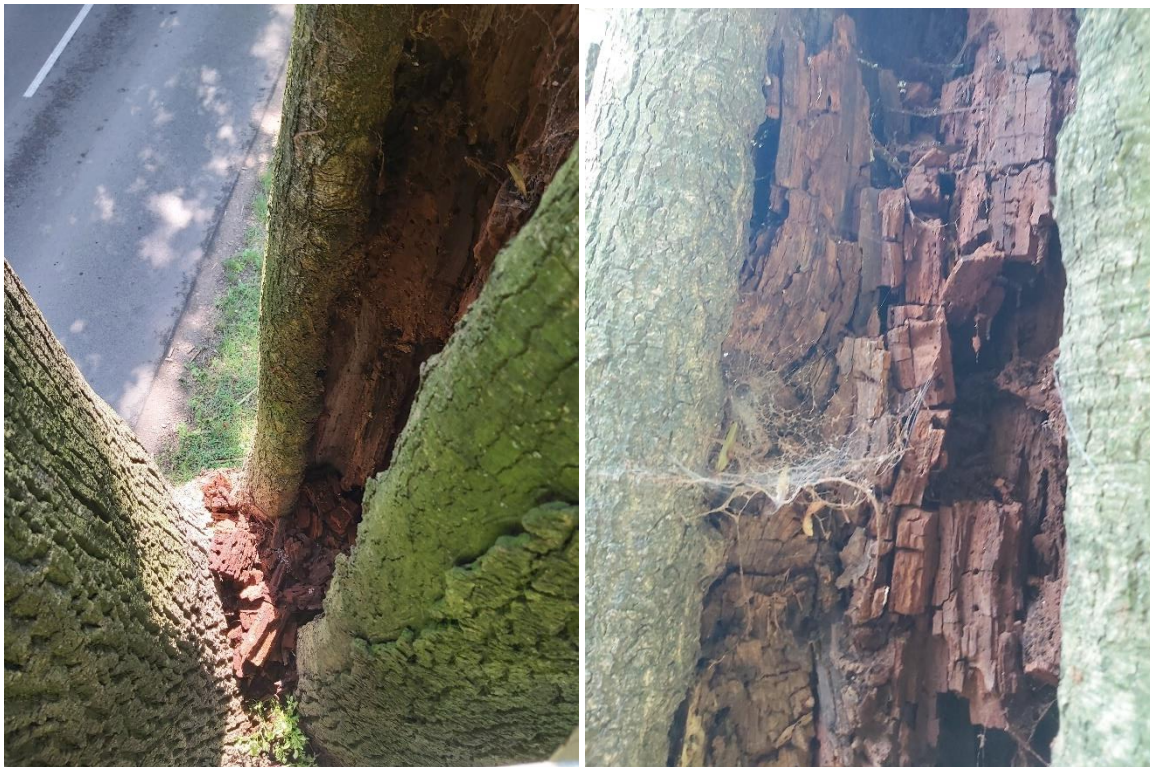
Fot. 251, 252 Jesion nr 46- złamany przewodnik; od strony zachodniej pęknięcie w pniu sięgające do wysokości ok 2m, częściowo zablżnione

Fot. 253, 254 Jesion nr 47- rozwidlenie na dwa, główne konary konstrukcyjne od wysokości ok. 4m. rozwidlenie U-kształtne, prawidłowe

Fot. 255, 256 Jesion nr 47- rejon rozwidlenia z widocznym ubytkiem (od strony wschodniej i zachodniej)

Fot. 257, 258 Jesion nr 47- konar południowo-wschodni od wewnętrznej strony z ubytkiem rynnowym sięgającym od rozwidlenia o długości ok. 6m, zajmujący ok 60% przekroju poprzecznego. Z ubytku wysypuje się próchno kostkowe (brunatna zgnilizna). Inspekcja w koronie wykazała, że pod warstwą próchna ścianki są twarde, nie wykazujące dalszego rozkładu

Fot. 259 Jesion nr 47- pień prosty, bez uwag, nabiegi silne, prawidłowe, typowe, bez uwag

Fot. 260, 261 Jesion nr 48- widok od strony północno-wschodniej; nasada korony z widocznym ubytkiem rynnowym po wewnętrznej stronie południowego konaru

Fot. 262, 263 Jesion nr 48- widok od strony południowo-zachodniej; nasada korony z widocznym śladem po usunięciu w przeszłości jednym z konarów

Fot. 264 Jesion nr 48- od strony północnej między nabiegami ubytek z rozkładem; sondowanie wykazało rozległy rozkład (sonda weszła na całą długość); widoczna biała zgnilizna, opukiwanie pnia młotkiem wykazało obecność pustych przestrzeni do wysokości ok 1,5m

Fot. 265, 266 Jesion nr 48- w rozwidleniu resztki owocnika żółciaka siarkowego (*Laetiporus sulphureus*) oraz siewki roślin zielnych, m.in. glistnika jaskółczezieli; inspekcja w koronie wykazała obecność wielu owocników żółciaka -to świadczy o osłabionym mocowaniu konarów. Ścianki ubytku rynnowego twarde,

nie wykazujące postępującego rozkładu; powierzchnia ubytku wskazuje, że był on w przeszłości oczyszczany starymi (nie stosowanymi obecnie) metodami

Fot. 267 Jesion nr 48- zalecana jest silna, ponadnormatywna redukcja konarów (wskazano schematycznie czerwonymi liniami)

Fot. 268, 269 Jesion nr 49- widok od strony północnej; na konarze zachodnim od strony wsch. kikut po wyłamanej bocznej konarze o długości ok 40cm z postrzępionymi krawędziami i rozkładem

Fot. 268, 269 Jesion nr 49- korona wierzchołkowa, asymetryczna, głównie rozwinięta od strony południowej, wierzchołek martwy

Fot. 270 Jesion nr 49- podstawa pnia i nabiegi prawidłowe

Fot. 271, 272 Jesion nr 50- drzewo proste o wyniesionej konstrukcji, rozwidlenie V-kształtne, prawidłowe na wysokości ok 8m, na wysokości ok. 5,5m od strony południowej pod kątem niemal 90 stopni wyrasta konar, korona asymetryczna, rozwinięta głównie od strony południowej, średnio zagęszczona

Fot. 273, 274 Jesion nr 50- pień prosty z silnymi nabiegami korzeniowymi (typowymi dla gatunku)

Fot. 275, 276 Jesion nr 51- drzewo pozbawione w przeszłości przewodnika na wysokości ok 7m; w miejscu wyłamania ubytek wgłębny, kominowy

Fot. 277, 278 Jesion nr 51- inspekcja w koronie wykazała, że ścianki ubytku są twarde, bez oznak świeżego rozkładu

Fot. 279, 280 Jesion nr 51- nasada korony; pień prosty z silnymi nabiegami korzeniowymi

Fot. 281, 282 Jesion nr 52- drzewo proste z bocznym odgałęzieniem na wysokości ok. 3,5m od strony południowej, konar wyrosnięty pod kątem ok. 40 stopni

Fot. 283, 284 Jesion nr 52- konar centralny (w osi drzewa) prosty z wysoko osadzoną koroną i licznymi dziuplami wykutymi przez dzięcioła na wysokości ok.7m (6 dziupli); miejsce jest osłabione co zwiększa ryzyko złamania

Fot. 285, 286 Jesion nr 52- nabiegi wyraźne, nienaturalnie rozrośnięte, od strony południowej między nabiegami ubytek wgłębny w formie dziupli o wymiarach 20cmx20cm; wewnątrz widoczny zaawansowany rozkład odziomka, powierzchniowe uszkodzenia mechaniczne nabiegów korzeniowych

Fot. 287 Jesion nr 52- od strony południowej między nabiegami ubytek wgłębny w formie dziupli o wymiarach 20cmx20cm; wewnątrz widoczny zaawansowany rozkład odziomka, powierzchniowe uszkodzenia mechaniczne nabiegów korzeniowych

Fot. 288 Jesion nr 52- od północy również ubytek, sondowanie wykazało, że rozkład obejmuje powyżej 50% powierzchni przekroju poprzecznego podstawy pnia - drzewo ma w znacznym stopniu osłabioną podstawę a co za tym idzie mocowanie

Fot. 289, 290 Jesion nr 53- drzewo odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku południowym, rozgałęzienie na wysokości ok. 4m, U-kształtne, prawidłowe z widoczną bruzda korową,

Fot. 291, 292 Jesion nr 53- na konarze południowo-wschodnim na wys.ok.10 dwa ubytki po usuniętych w przeszłości konarach - jest to miejsce szczególnie narażone na złamanie

Fot. 293 Jesion nr 53- nabiegi wyraźne, typowe dla gatunku, nieznacznie uszkodzone powierzchniowo od strony północnej (od strony ulicy)

Fot. 294, 295 Jesion nr 54- widok od strony północno-wschodniej; drzewo odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku południowym, na wysokości ok. 3m od strony wschodniej ubytek w formie kominia o średnicy ok 40cm

Fot. 296, 297 Jesion nr 54- w rejonie ubytku wyrósł konar, który obumiera; korona w znacznym stopniu przeredzona, wykazująca jedynie przyrosty w zakresie krótkopędów

Fot. 298, 299 Jesion nr 54- inspekcja ubytku wykazała, że ścianki ubytku są twarde, bez oznak rozkładu

Fot. 300, 301 Jesion nr 55- widok od strony zachodniej

Fot. 302, 303 Jesion nr 55- korona asymetryczna, silniej rozwinięta od strony południowej, średnio zagęszczona, wykazuje przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów

Fot. 304, 305 Jesion nr 55- od strony południowej, na wysokości ok 2m, ubytek w formie dziupli, w znacznym stopniu zablizniony na krawędziach-pozostała niezablizniona dziupla o średnicy ok. 8cm, pod ubytkiem ok. 30cm zainstalowany w przeszłości sączek (rurka PCV) odprowadzający nadmiar wody (zabieg obecnie już nie stosowany), nadal działający, o czym świadczy wydostająca się wilgoć z rozkładającym się drewnem

Fot. 306, 307 Jesion nr 56- rośnie między drzewami o nr 24 i 25, egzemplarz wyraźnie młodszy od pozostałych jesionów w alei

Fot. 308, 309 Jesion nr 56- rozgałęzienie na wysokości ok. 3m na 2 konary, w przeszłości koronę tworzyło więcej konarów, po których pozostały zabliźnione miejsca na tej samej wysokości, po jednym z nich pozostała niezabliźniona część centralna w formie dziupli, pień prosty, bez uwag, nabiegi widoczne, typowe, ze śladami powierzchniowych uszkodzeń od strony ulicy

Klony srebrzyste

Fot. 310, 311 Klon srebrzysty nr 57 – widok od strony północnej; korona zbudowana z 4 głównych konarów konstrukcyjnych; pierwsze rozgałęzienie na wysokości ok.5m; wszystkie rozwidlenia ostre, ale bez widocznych śladów zakorka oraz innych nieprawidłowości t.j. np. pęknięć; korona w przeszłości podkrzesywana jak też redukowana w częściach wierzchołkowych, średnio zagęszczona z niewielkim udziałem suszu -max. do 10%, głównie drobnego

Fot. 312, 313 Klon srebrzysty nr 57 – na wysokości ok 6m od strony wschodniej ślad (o średnicy ok 40-50cm) po usuniętym w przeszłości konarze zablizniony jedynie na krawędziach z rozkładem i ubytkiem w formie dziupli w części centralnej; w dziupli gniazdo owadów (pszczół lub szerszeni).

Fot. 314, 315 Klon srebrzysty nr 57 – pień (poza odchyleniem) bez widocznych wad oraz ubytków; od strony północnej i północno-zachodniej wyraźne pasma drewna reakcyjnego, mające na celu dodatkowe wzmocnienie pnia; nabiegi słabo wyraźne, ale prawidłowe

Fot. 316, 317 Klon srebrzysty nr 57 – pień -widok od strony północnej; schemat instalacji 4 wiązań dynamicznych 4t

Fot. 318, 319 Klon srebrzysty nr 58 – widok od strony północnej; korona średnio zagęszczona z suszem nie przekraczającym 10% - ad ulicą konar ze złamanym wierzchołkiem (z osłabionym mocowaniem) – kółko

Fot. 320, 321 Klon srebrzysty nr 58 – korona od strony południowej, do redukcji jeden z dojrzałych reiteratów

Fot. 322, 323 Klon srebrzysty nr 58 – pień od strony wschodniej z widocznym ubytkiem między nabiegami (sondowanie wykazało, że ścianki są twarde i brak jest rozkładu); widok na pień i koronę od strony południowej -widoczny obrzęk na wysokości 1,5m (rak bakteryjny)

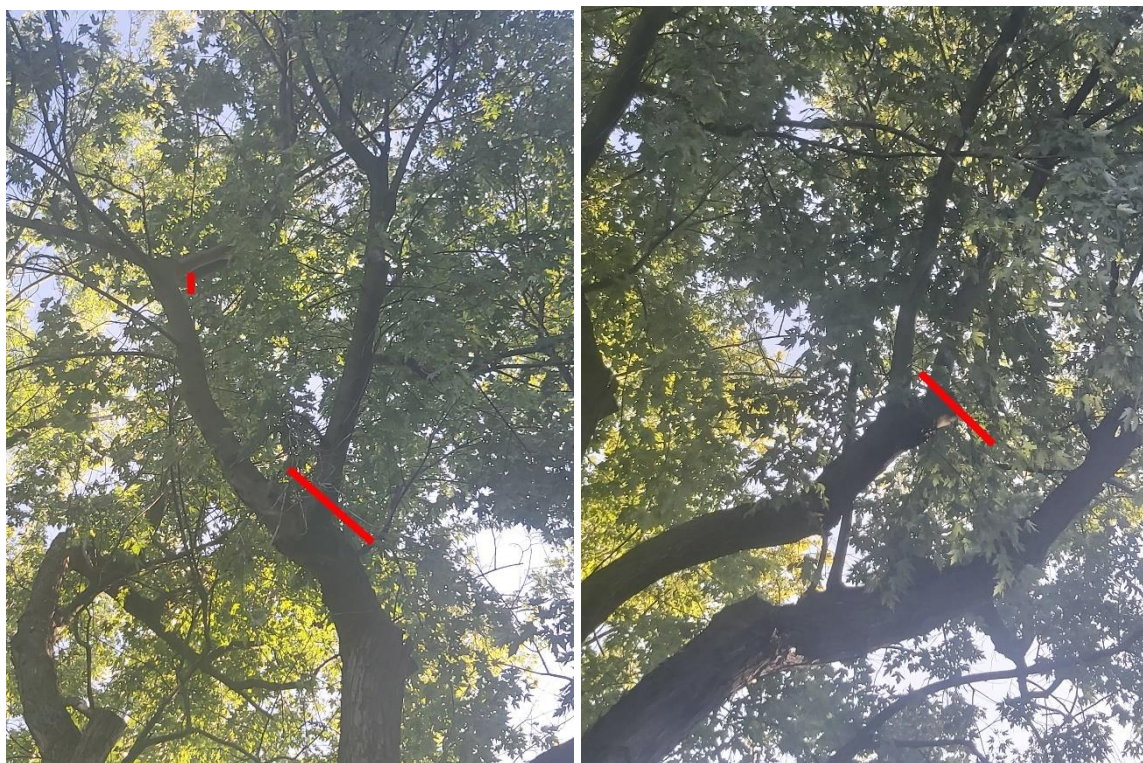
Fot. 324, 325 Klon srebrzysty nr 58 – pień – widok od strony południowej -widoczne pasma drewna wzmacniającego oraz nabiegi korzeniowe; widok od strony zachodniej -widoczne odchylenie od pionu

Fot. 326, 327 Klon srebrzysty nr 59 – widok od strony północnej i południowo-zachodniej; widoczne odchylenie od pionu

Fot. 328, 329 Klon srebrzysty nr 59 – korona od strony południowo-wschodniej

Fot. 330, 331 Klon srebrzysty nr 59 – nad ścieżką konar o nieprawidłowej konstrukcji -w części wierzchołkowej przy miejscu redukcji wyrosły reiteraty, które w miarę przyrostu na grubość będą miały tendencje do wyłamывania -dlatego zalecana jest redukcja (pokazano przykładowy zakres redukcji)

Fot. 332, 333 Klon srebrzysty nr 59 – w konarze od strony południowej (od strony ulicy) ubytek wgłębny w rejonie jego podstawy osłabiający jego wytrzymałość na złamanie

Fot. 334, 335 Klon srebrzysty nr 59 – Od strony wschodniej między nabiegami ubytek wgłębny - sondowanie wykazało, że ścianki ubytku są twarde bez postępującego rozkładu

Fot. 336, 337 Klon srebrzysty nr 60 – widok od strony północnej; korona z widocznym obumierającym konarem od strony północnej (nad ulicą)

Fot. 338, 339 Klon srebrzysty nr 60 – złamany północny konar z widocznym wypróchnieniem i otworami wykutymi przez dzięcioła; przybliżona ponadnormatywna redukcja konaru

Fot. 340, 341 Klon srebrzysty nr 60 – korona nad ścieżką od strony południowej z pokazanym zakresem redukcji jednego z reiteratów

Fot. 342, 343 Klon srebrzysty nr 60 – uszkodzenie mechaniczne pnia z martwicą od strony północnej (od strony ulicy)

Fot. 344, 345 Klon srebrzysty nr 61 – widok od strony południowo-wschodniej i północno-zachodniej

Fot. 346, 347 Klon srebrzysty nr 61 – widok od strony wschodniej; widoczny ubytek po potężnym konarze -brak konaru spowodował asymetrię korony; w ubytku siewka jasnoty białej

Fot. 348, 349 Klon srebrzysty nr 61 – widok od strony wschodniej; widoczny obumierający konar z owocnikiem hubiaka pospolitego (*Fomes fomentarius*)

Fot. 350, 351 Klon srebrzysty nr 62 – widok od strony zachodniej i południowej

Fot. 352, 353 Klon srebrzysty nr 62 – widok od strony wschodniej - na wysokości ok. 3m od strony południowo-wschodniej ślad po usuniętym w przeszłości konarze (o średnicy ok.40cm) zablizniony jedynie na krawędziach z zaawansowanym rozkładem i ubytkiem w części centralnej

Fot. 354, 355 Klon srebrzysty nr 63 – widok od strony południowo-wschodniej i południowej

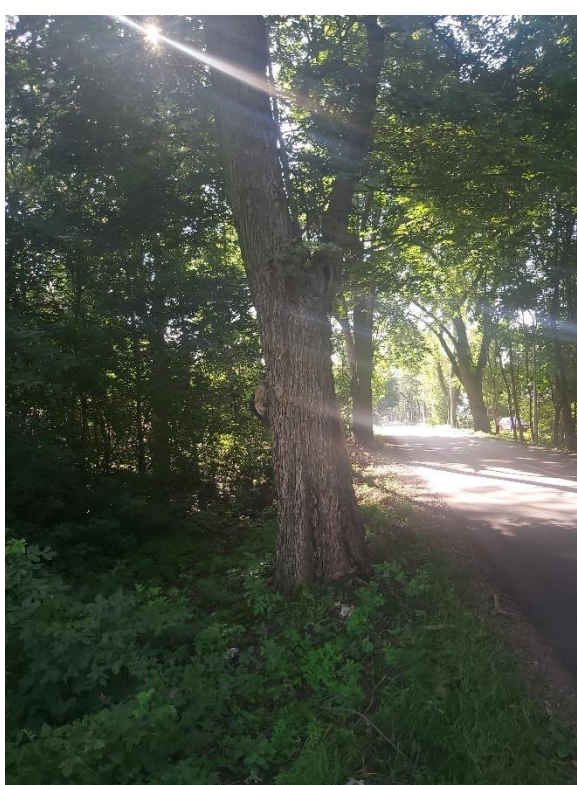
Fot. 356, 357 Klon srebrzysty nr 63 – rozgałęzienie na 2 główne konary konstrukcyjne na wysokości ok. 5m U-kształtne bez zakorka; konary posiadają nieco zdeformowaną konstrukcję, co czyni je bardziej podatnymi na złamania (skręcające) podczas uderzeń wiatrów

Fot. 358, 359 Klon srebrzysty nr 64 –widok od strony południowo-wschodniej; widoczne odchylenie od pionu

Fot. 360, 361 Klon srebrzysty nr 64 – rozwidlenie na wysokości ok. 6m V-kształtne, bez zakorka, prawidłowe; wierzchołek korony zlokalizowanej nad ulicą martwy; korona średnio zagęszczona z max. 10% udziałem suszu (głównie drobnego)

Fot. 362, 363 Klon srebrzysty nr 65 – widok od strony południowej i zachodniej

Fot. 364, 365 Klon srebrzysty nr 65 – Konar boczny wyrosnięty w kierunku wschodnim; posiada ubytek wgłębny w rejonie jego podstawy, co wpływa na osłabienie jego z mocowania z drzewem; sondowanie bezpośrednie ubytku wykazało, że jego ścianki są twarde bez postępującego rozkładu